

[Bernhard Baunsgaard]

Man kan sige, at denne regering vel ikke har overtrådt noget, som den har anbefalet. Jo, det har den. Jeg spurgte den konservative ordfører før; jeg fik ikke noget svar. Nu kan der jo være mange grunde til det. Det kan jo være, at den konservative ordfører ikke kendte anbefalingen. Det kan være, at man ikke huskede, at jeg stillede spørgsmålet, og endelig kan det jo være, at man ikke ønskede at kommentere det, fordi man bevidst overtræder den. Det er den anbefaling, som Højkommissariatet også henviser til, og som jeg nævnte har været betegnet som XXX i Højkommissariatets telex, og som i samlingen af anbefalinger og vedtagelser har nr. 38. Det drejer sig om, hvorvidt en asylansøger kan afvises, mens hans asylansøgning er til behandling i Danmark.

Anbefalingen om, at en asylansøger skal have lejlighed til at tale med en repræsentant for Højkommissariatet, er for mig væsentligst af alle de anbefalinger, Danmark har givet alle lande. Jeg har nævnt, at for mig er det bekymrende, at vi ikke selv følger vore anbefalinger, og endnu mere bekymrende, at vi efter at have fulgt dem nu går væk fra dem. Det er klart, at det bliver et alvorligt tilbageslag for skabelse af den internationale retsstilling for alle mennesker, som er så væsentlig, synes jeg, for Danmark og i hvert fald for Det Radikale Venstre.

Et land som Holland fører af meget forstælelige grunde en meget restriktiv politik – efter de oplysninger, jeg har kunnet fremskaffe. Jeg nævnte ikke grunden til, at Holland er i en klem situation, men det er jo de mange molukker, der fik indrejse til Holland, dengang det hollandske koloniherrøddomme ophørte; de har et meget stort problem dér, og derfor er de meget restriktive over for at modtage flygtninge nu. Men selv i dette land giver man mulighed for en asylansøger, der skål afvises, selv i dette land giver man vedkommende mulighed for at tale med en repræsentant for Højkommissariatet. Jeg synes, at det er et forfærdende tilbageskridt og et forfærdende mønster, Danmark stiller op, hvis vi dog ikke vil anbefale det.

Jeg forlanger ikke, jeg drømmer ikke om, at vi kan komme tilbage til 1983-loven, hvor vi søgte at skabe en virkelig retstilstand, hvor vi anerkendte andre mennesker, uanset hvor de kom fra, men jeg drømmer om og håber på, at jeg kan påvirke forligspartierne til at

give lov til, at man får oplysning fra en repræsentant for Højkommissariatet, dvs. Dansk Flygtningehjælp. Jeg kan minde om, at vi fra forskellige politistationer udkommanderer betjente til at klare situationen ved grænsen. De har ingen menneskelig mulighed for at forstå, hvordan man skal behandle en sådan sag.

Jeg er for en gangs skyld enig med Fremskridtspartiets ordfører. Vi er nødt til at få en linje i vor flygtningepolitik. Det er der ikke. Hvis jeg behandlede flygtningespørgsmålet på samme overfladiske måde som statsministeren og justitsministeren, så ville jeg i dag sige, at Danmark på årsbasis nu skal modtage 1.500 flygtninge. Man tillod sig fra statsministerens og justitsministerens side den frihed at tage den dag, hvor der kom flest til landet, og sige: varer det her et år, så er det 25.000 flygtninge. Statsministeren lagde oveni: og så kommer der jo nok familie, og så når vi op på 50.000! Det er en skændig måde at behandle flygtningespørgsmålet på, og hvis jeg var lige så skændig, så sagde jeg: på årsbasis er det 1.500. Det er det, vi diskuterer.

I de dage, hvor det kogte op, var jeg til flygtningekonference for Folketinget i Strasbourg. Jeg boede i Kehl. Det er lige på den anden side af Rhinen i den del af Tyskland, hvor Niemöllers kirke er meget stærk. To gange i de dage, hvor jeg var dernede, havde den evangeliske kirke simpelt hen hovedhistorien på forsiden af den lokale avis, og den gik på dette: I taler om næstekærlighed, så er det nu!

Man kan vel forstå, hvilket chok det var for mig at komme tilbage til Danmark med statsministerens og justitsministerens overdrevelse og Krarups udtalelser.

(Kort bemærkning).

**Ole Espersen (S):**

Jeg lægger naturligvis meget vægt på de anbefalinger, der kommer fra FN's organisationer. Det vil jeg gøre lidt mere ud af i mit andet indlæg, når vi kommer til anden runde, men når hr. Bernhard Baunsgaard gør det til hovedessensen i sit indlæg, at vi skal overholde internationale forpligtelser og anbefalinger, går jeg ud fra, at det ikke kun gælder denne sag, men alle anbefalinger og